

χαρτί

χαρτί, το, ουσ. [<μσν. χάρτιν <μτγν. χαρτίον, υποκορ. του αρχ. ουσ. χάρτης], το χαρτί. **1.** κάθε επίσημο δημόσιο έγγραφο: «μου 'ρθε το χαρτί της εφορίας». **2.** το δίπλωμα, το πτυχίο: «πότε παίρνει ο γιος σου το χαρτί του δικηγόρου;». **3.** το τραπουλόχαρτο και, κατ' επέκταση, η χαρτοπαιξία: «τι χαρτί ήταν αυτό που πέταξες; || τον κατάστρεψε το χαρτί». (Λαϊκό τραγούδι: *κρασί, γυναίκα και χαρτί τρία κακά μεγάλα, με φέραν στ' αδιέξοδο, με φέραν στην κρεμάλα // με τη ντάμα με το ρήγα κι όλα τ' άλλα τα χαρτιά, σου 'χα φτιάξει ένα σπιτάκι αλλά του 'βαλες φωτιά*). **4.** το χρήμα, τα χρήματα: «όποιος έχει το χαρτί, κάνει ό,τι θέλει στη ζωή του». **5α.** στον πλ. **τα χαρτιά, α.** οι τίτλοι των μετοχών που βρίσκονται στην κατοχή κάποιου, οι μετοχές: «απ' την τάδε επιχείρηση κινήθηκαν σήμερα στο χρηματιστήριο τόσες χιλιάδες χαρτιά || με την πτώση του χρηματιστηρίου πολύς κόσμος έχασα τα λεφτά του κι έμεινε με τα χαρτιά στο χέρι». Συνών. *κομμάτια*. **β.** διάφορα χαρτιά που είναι χειρόγραφα ή τυπωμένα: «ψάχνει στα χαρτιά του για να βρει έναν παλιό λογαριασμό || κάπου μέσα στα χαρτιά μου έχω το γράμμα που μ' έστειλε ο τάδε». **γ.** τα επίσημα έγγραφα που πιστοποιούν το πρόσωπο κάποιου: «έχασα την τσάντα μου, όπου είχα μέσα όλα τα χαρτιά μου (π. χ. ταυτότητα, διαβατήριο, άδεια οδήγησης κ. ά). **δ.** η χαρτοπαιξία: «όλα του τα λεφτά τα 'χασε στα χαρτιά». (Λαϊκό τραγούδι: *στα χαρτιά τα κονομούσα και σε σένα τ' ακουμπούσα*). Υποκορ. **χαρτάκι, το** (βλ. λ.). (Ακολουθούν 77 φρ.)·

- *άγραφο χαρτί*, πρόκειται για πολύ αγνό, πολύ απονήρευτο άτομο: «την πήρε άγραφο χαρτί ο παλιοαλήτης και την έκανε τη μεγαλύτερη πουτάνα»·

- *αμόντε τα χαρτιά*, βλ. λ. [αμόντε](#)·

- *ανοίγω τα χαρτιά μου, α.* αποκαλύπτω σε κάποιον τις διαθέσεις μου, τις προθέσεις μου: «αν δε σιγουρευτώ πρώτα πώς θα ενεργήσει ο άλλος, δεν ανοίγω τα χαρτιά μου». **β.** (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) φανερώνω στους συμπαίχτες μου τα φύλλα που έχω: «όταν άνοιξα τα χαρτιά μου και είδαν τι είχα, έτριβαν τα μάτια τους!»·

- *βγάζω τα χαρτιά μου*, βλ. φρ. *κάνω τα χαρτιά μου*·

- *βγήκαν τα χαρτιά*, επαληθεύτηκαν αυτά που μου είπε κάποιος με τη χαρτομαντεία: «μου 'χε πει πως θα 'χανα αρκετά λεφτά και να που βγήκαν τα χαρτιά, γιατί έχασα μια σπουδαία δουλειά»·

- *βλέπει τα χαρτιά*, βλ. συνηθέστ. *λέει τα χαρτιά*·

- *γίνεται χοντρό χαρτί*, (για χαρτοπαιγνίο), βλ. φρ. *γίνεται χοντρό παιχνίδι*, λ. *παιχνίδι*·

- *γίνεται ψιλό χαρτί*, (για χαρτοπαιγνίο), βλ. φρ. *γίνεται ψιλό παιχνίδι*, λ. *παιχνίδι*·

- *δε δείχνει τα χαρτιά του*, βλ. φρ. *δεν ανοίγει τα χαρτιά του*·

- *δε φανερώνει τα χαρτιά του*, βλ. φρ. *δεν ανοίγει τα χαρτιά του*·

- *δείχνω τα χαρτιά μου*, βλ. φρ. *ανοίγω τα χαρτιά μου*·

- *δεν ανοίγει τα χαρτιά του*, δεν αποκαλύπτει σε κάποιον τις διαθέσεις του, τις προθέσεις του: «ποτέ δεν ανοίγει τα χαρτιά του, αν δεν είναι προηγουμένως σίγουρος για την κίνηση του άλλου»·

- *δεν το γράφουν τα χαρτιά*, λέγεται για κάτι που είναι εντελώς πρωτάκουστο, πρωτοφανέρωτο: «έχω τέτοια στενοχώρια που δεν το γράφουν τα χαρτιά». (Λαϊκό τραγούδι: *πάρε γιατρέ τα γιατρικά και άμε στη δουλειά σου τον πόνο που 'χω στην καρδιά δε γράφουν τα χαρτιά σου*)·

- *δεν τον θέλει το χαρτί*, (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) δεν τον ευνοεί η τύχη άσχετα από το αν είναι καλός ή κακός χαρτοπαίχτης: «μόλις κατάλαβε πως δεν τον θέλει το χαρτί, βγήκε απ' το καρέ»·

- διαβάζει τα χαρτιά, βλ. συνηθέστ. λέει τα χαρτιά·

- είμαστε ακόμη στα χαρτιά, βρισκόμαστε ακόμη στα προσχέδια, στις διαπραγματεύσεις, στην επεξεργασία των συμβολαίων, προκειμένου να κάνουμε μια δουλειά: «θέλουμε να στήσουμε μια επιχείρηση, αλλά είμαστε ακόμη στα χαρτιά»·

- είναι γερό χαρτί, **α.** κατέχει ισχυρή πολιτική, κοινωνική, στρατιωτική, πνευματική ή οικονομική θέση οπότε μπορεί να φέρει σε αίσιο τέλος κάποια υπόθεσή μας: «αν θέλεις να τελειώσεις η δουλειά σου, ν' αποταθείς στον τάδε που είναι γερό χαρτί». **β.** (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) λέγεται για το χαρτί εκείνο το οποίο μπορεί να αξιοποιηθεί, να χρησιμοποιηθεί με προοπτική από τον παίχτη: «αυτό που τράβηξα είναι γερό χαρτί κι ίσως πάρω το κόλπο»·

- είναι και να σε θέλει το χαρτί, δεν εξαρτάται μόνο από την ικανότητα του χαρτοπαίχτη να παίζει καλά χαρτιά, αλλά και από την εύνοια της τύχης: «παίζει πολύ έξυπνα, δε λέω, αλλά είναι και να σε θέλει το χαρτί»·

- είναι καμένο χαρτί, **α.** δεν έχει την απαραίτητη ισχύ, ώστε να μπορέσει κάποιος να τον χρησιμοποιήσει για να φέρει σε αίσιο τέλος κάποια υπόθεσή του: «μη αποταθείς στον τάδε, για να τελειώσεις τη δουλειά σου, γιατί, απ' τη μέρα που τον απομάκρυναν απ' το υπουργείο, είναι καμένο χαρτί». **β.** (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) λέγεται για το χαρτί εκείνο που δεν μπορεί να αξιοποιηθεί από τον παίχτη: «αφού ήταν καμένο χαρτί, το πέταξα»· βλ. και φρ. καίω το χαρτί μου·

- ετοιμάζω τα χαρτιά μου, βλ. φρ. κάνω τα χαρτιά μου. (Λαϊκό τραγούδι: σφίξε μάνα την καρδιά σου κι άκουσε τι θα σου πω, **ετοιμάζω τα χαρτιά μου μετανάστης να γενώ**)·

- έχω γερό χαρτί ή έχω γερά χαρτιά, **α.** έχω ισχυρά μέσα για την επίτευξη κάποιου σκοπού: «αν δε διαθέτει γερά χαρτιά, δεν ξεκινάει καμιά δουλειά». **β.** (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) έχω χαρτιά που μπορώ να τα αξιοποιήσω ή να τα αξιοποιήσω με προοπτική: «αφού έχω γερά χαρτιά, μπορώ να ποντάρω ένα μεγάλο ποσό»·

- έχω κι άλλα χαρτιά, διαθέτω και άλλα πλεονεκτήματα, που δεν τα έχω ακόμη φανερώσει, διαθέτω και άλλες εναλλακτικές λύσεις: «αυτοί νομίζουν πως με στρίμωξαν, δεν ξέρουν όμως πως εγώ έχω κι άλλα χαρτιά»·

- καίω το χαρτί μου, χάνω, καταστρέφω κάποιο ισχυρό πλεονέκτημα που έχω: «προβάλλοντας παράλογες απαιτήσεις έκαψε το χαρτί του, κι έτσι παρά τις γνώσεις και τα πτυχία του, έχασε τη δουλειά»· βλ. και φρ. είναι καμένο χαρτί·

- κάναμε το χαρτί ή κάναμε χαρτί, υπογράψαμε συμβόλαιο: «αγόρασα το διαμέρισμα που ήθελα, κάναμε το χαρτί για την αγορά κι έχω τώρα το κεφάλι μου ήσυχο || μη ξεχάσεις να κάνετε χαρτί, που θα λέει τους όρους με τους οποίους αναλαμβάνεις τη δουλειά»·

- κάνω τα χαρτιά μου, υποβάλλω αίτηση ή τα απαραίτητα δικαιολογητικά, κάνω όλες τις νόμιμες ενέργειες σε κάποια δημόσια υπηρεσία για κάποιον σκοπό: «κάνω τα χαρτιά μου, μήπως και διοριστώ στη Δ.Ε.Η. || κάνω τα χαρτιά μου, για να βγάλω διαβατήριο»·

- κάνω χαρτιά, (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) διευθύνω το παιχνίδι: «ποιος κάνει χαρτιά μετά από μένα;»·

- κλείνω τα χαρτιά μου, κρατώ κρυφές τις προθέσεις μου, τις διαθέσεις μου: «σε κάθε διαπραγμάτευση που κάνω, κλείνω τα χαρτιά μου μέχρι να δω τι θα κάνει ο άλλος»·

- κόβω τα χαρτιά ή κόβω το χαρτί, **α.** (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) χωρίζω την τράπουλα στα δυο για να αρχίσει το μοίρασμα των φύλλων, ώστε να αρχίσει το παιχνίδι: «κόψε τα χαρτιά, να κάνω φύλλα». **β.** σταματώ τη χαρτοπαιξία: «κατάλαβε πως θα καταστρεφόταν, κι έκοψε τα χαρτιά»·

- κρατώ κλειστά τα χαρτιά μου ή κρατώ τα χαρτιά μου κλειστά, δεν αποκαλύπτω τις διαθέσεις μου, τις προθέσεις μου σε μια δουλειά ή διαδικασία, παίζω με κλειστά χαρτιά: «δεν μπορούν να καταλάβουν πώς θα ενεργήσω, γιατί κρατώ τα χαρτιά μου κλειστά»·

- *κρύβω τα χαρτιά μου*, βλ. φρ. *κλείνω τα χαρτιά μου*.
- *λέει τα χαρτιά*, έχει την ικανότητα να διαβάζει τα μελλούμενα με τη χαρτομαντεία: «κάθε φορά που έχω αμφιβολίες στη δουλειά μου, πηγαίνω στην τάδε που λέει τα χαρτιά». (Λαϊκό τραγούδι: *μου 'το παν στο φλιτζάνι, μου το 'παν στο φλιτζάνι καλέ, μου το 'παν στα χαρτιά πως η καρδιά σου κάνει στον έρωτα νερά*).
- *μ' ανοιχτά χαρτιά*, με διαφάνεια, χωρίς υπεκφυγές, ξεκάθαρα: «διαπραγματευόμαστε μ' ανοιχτά χαρτιά, για να μην υπάρξουν παρεξηγήσεις».
- *μείναμε στα χαρτιά*, δεν ευδοχώθηκε η προσπάθειά μας να κάνουμε μαζί μια δουλειά, και μείναμε μόνο στα σχέδια, στα ανυπόγραφα συμβόλαια: «είχαμε σκοπό να στήσουμε μια επιχείρηση, αλλά μείναμε στα χαρτιά, γιατί προέκυψαν διάφορες δυσκολίες».
- *μιλάω μ' ανοιχτά χαρτιά*, μιλάω ξεκάθαρα, χωρίς υπεκφυγές: «όταν ζητούν τη γνώμη μου, μιλάω μ' ανοιχτά χαρτιά». (Λαϊκό τραγούδι: *μάγκες σας το 'πα καθαρά, μιλάω μ' ανοιχτά χαρτιά: γεροντόμαγκα με λένε, μα πολλά ντερβίσια κλαίνε!*).
- *μοιράζει τα χαρτιά*, έχει τον απόλυτο έλεγχο σε μια δουλειά ή διαδικασία: «αν θέλεις να γίνει γρήγορα η δουλειά σου, θα κοιτάξεις να πλευρίσεις τον τάδε που μοιράζει τα χαρτιά στην προκειμένη περίπτωση». Από την εικόνα του ατόμου που διευθύνει ένα χαρτοπαίγνιο.
- *μουτζουρώνω το χαρτί*, δεν έχω δουλειά, δεν κάνω τίποτα, τεμπελιάζω: «απ' το πρωί που άνοιξα το μαγαζί, μουτζουρώνω το χαρτί». Από την εικόνα του ατόμου που, όταν δεν έχει δουλειά μουτζουρώνει κάποιο χαρτί με διάφορα αφηρημένα σχέδια, για να περάσει η ώρα του.
- *ξέρει χαρτιά*, βλ. φρ. *λέει τα χαρτιά*.
- *όλα τα χαρτιά είναι γραμμένα απ' το ίδιο χέρι*, βλ. λ. [χέρι](#).
- *όποιος κερδίζει στα χαρτιά, χάνει στην αγάπη*, σύμφωνα με τη λαϊκή δοξασία, όποιος είναι τυχερός στο χαρτοπαίγνιο, δεν είναι τυχερός στα ερωτικά του και λέγεται χάριν αστεϊσμού, αλλά και με κάποια κακεντρέχεια σε τυχερό χαρτοπαίχτη.
- *όποιος χάνει στα χαρτιά, κερδίζει στην αγάπη*, σύμφωνα με τη λαϊκή δοξασία, όποιος είναι άτυχος στο χαρτοπαίγνιο, είναι τυχερός στα ερωτικά του και λέγεται παρηγορητικά σε χαρτοπαίχτη που έχασε.
- *παίζεται χοντρό χαρτί*, (για χαρτοπαίγνιο), βλ. φρ. *γίνεται χοντρό χαρτί*.
- *παίζεται ψιλό χαρτί*, (για χαρτοπαίγνιο), βλ. λ. *γίνεται ψιλό χαρτί*.
- *παίζω μ' ανοιχτά χαρτιά*, είμαι ειλικρινής σε μια διαδικασία: «πρέπει να του έχεις εμπιστοσύνη, γιατί πάντα παίζει μ' ανοιχτά χαρτιά».
- *παίζω με γερό χαρτί ή παίζω με γερά χαρτιά*, **α.** ενεργώ διαθέτοντας ισχυρά μέσα, ισχυρά επιχειρήματα για την επίτευξη κάποιου σκοπού μου: «αν δε παίζω με γερά χαρτιά, δεν κάνω καμιά δουλειά». **β.** (στη γλώσσα του χαρτοπαίγνιου), βλ. φρ. *έχω γερό χαρτί*.
- *παίζω με κλειστά χαρτιά*, δεν αποκαλύπτω τις προθέσεις μου, τις διαθέσεις μου σε μια δουλειά ή διαδικασία, κρατώ κλειστά τα χαρτιά μου: «δεν μπορείς να καταλάβεις πού το πάει, γιατί παίζει με κλειστά χαρτιά».
- *παίζω το τελευταίο μου χαρτί*, ενεργώ με το τελευταίο μέσο που μου απέμεινε, για να πετύχω κάτι ή για να αποφύγω κάποια προδιαγραφόμενη καταστροφή: «θα παίζω το τελευταίο μου χαρτί, για να τον πείσω ν' αποσύρει τη μήνυσή του || μ' αυτά τα λεφτά που ρίχνω στη δουλειά, παίζω το τελευταίο μου χαρτί, για να ορθοποδήσω».

- *παίζω το χαρτί του*, συνειδητά ή ασυνείδητα ενεργώ με τέτοιο τρόπο, που εξυπηρετώ τα συμφέροντα ή τις επιδιώξεις κάποιου: «πάνω στα νεύρα του υπέβαλε την παραίτησή του κι έτσι χωρίς να το θέλει, έπαιξε το χαρτί του τάδε, που εποφθαλμιούσε τη θέση του»·
- *παίζω χαρτιά*, *χαρτοπαίζω*, είμαι *χαρτοπαίχτης*: «απ' τη μέρα που έμαθε να παίζει χαρτιά, κινδυνεύει να χάσει όλη του την περιουσία»·
- *παίρνω χαρτί*, βλ. φρ. *τραβώ χαρτί*·
- *πήρε όλο το χαρτί*, (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου) κέρδισε όλα τα χρήματα που παίζονταν στο καρέ: «είχε τέτοια ρέντα σ' όλη τη διάρκεια του παιχνιδιού, που πήρε όλο το χαρτί»·
- *πάνω χαρτί και μολύβι*, βλ. λ. [μολύβι](#)·
- *πιστεύει στα χαρτιά*, πιστεύει ό,τι προβλέπει γι' αυτόν αυτός που του λέει τα χαρτιά, πιστεύει στη χαρτομαντεία: «εδώ μπήκαμε στον εικοστό πρώτο αιώνα κι αυτός πιστεύει ακόμη στα χαρτιά»·
- *ποια χαρτιά το γράφουν*; έκφραση απορίας ή έκπληξης για κάτι παράδοξο που μας λέει ή για κάτι παράλογο που μας ζητάει κάποιος: «ποια χαρτιά το γράφουν να πληρώνεσαι χωρίς να δουλεύεις;»· βλ. και φρ. *πού το γράφουν αυτό τα χαρτιά(;)·*
- *ποια χαρτιά το λένε*; βλ. φρ. *ποια χαρτιά το γράφουν(;)·*
- *ποιος μοιράζει χαρτιά*; (στη γλώσσα της αργκό) ποιος είναι υπεύθυνος, ποιος διευθύνει τη δουλειά, την επιχείρηση ή την υπόθεση για την οποία γίνεται λόγος(;): «θέλω να μάθω ποιος μοιράζει χαρτιά σ' αυτή την επιχείρηση, γιατί έχω να του κάνω μια σοβαρή πρόταση». Από τη χαρτοπαιχτική ορολογία·
- *ποντάρω σε λάθος χαρτί*, *βασίζομαι*, *υπολογίζω* σε άτομο που αποδεικνύεται ακατάλληλο για το λόγο που το επέλεξα: «θέλησα να βάλω το γιο μου στην τράπεζα, αλλά ποντάρισα σε λάθος χαρτί, γιατί το άτομο στο οποίο αποτάθηκα ήταν η τελευταία τρύπα του ζουρνά»·
- *πού το γράφουν αυτό τα χαρτιά*; έκφραση απορίας ή έκπληξης για κάτι παράδοξο που μας λέει ή για κάτι παράλογο που μας ζητάει κάποιος: «πού το γράφουν αυτό τα χαρτιά όποτε έχεις ανάγκη από αυτοκίνητο να σου δίνω το δικό μου;». Συνών. *πού το βρήκες αυτό γραμμένο*; / *πού το 'δες αυτό γραμμένο(;)·* βλ. και φρ. *ποια χαρτιά το γράφουν(;)·*
- *ρίχνει τα χαρτιά*, έχει την ικανότητα να μαντεύει το μέλλον κάποιου με τη χαρτομαντεία: «κάθε φορά που έχει πρόβλημα, συμβουλευεται κάποια που ρίχνει τα χαρτιά». (Λαϊκό τραγούδι: *τσιγγάνες, σεις που ξέρετε της τύχης τα γραμμένα, πάστε και ρίχτε τα χαρτιά και πέστε μου και μένα*)·
- *ρίχνω τα χαρτιά*, παίζω πασιέντζα: «όταν δεν έχω τι να κάνω, ρίχνω τα χαρτιά για να περνάει η ώρα μου». (Λαϊκό τραγούδι: *ο δραγουμάνος του Βεζίρη πίνει μαστίχα, ρίχνει τα χαρτιά. Το 'να του μάτι στο Μισίρι τ' άλλο του μάτι στην Αρβανιτιά*)·
- *σηκώνω χαρτί*, (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου), βλ. συνηθέστ. *παίρνω χαρτί*·
- *σήκωσε όλο το χαρτί*, (στη γλώσσα του χαρτοπαιγνίου), βλ. φρ. *πήρε όλο το χαρτί*·
- *σημαδεμένα χαρτιά*, βλ. φρ. *σημαδεμένη τράπουλα*, λ. *τράπουλα*·
- *στα χαρτιά*, θεωρητικά: «στα χαρτιά είναι όλα εύκολα»·
- *στρώνομαι στα χαρτιά* ή *στρώνομαι στο χαρτί*, παίζω χαρτιά απερίσπαστος: «όταν συναντιούνται στο καφενείο, στρώνονται με τις ώρες στα χαρτιά»·

- τα νερά του χαρτιού, βλ. λ. [νερό](#).
- τα 'πε χαρτί και καλαμάρι, πρόδωσε, κατέδωσε κάποιον και τα εξέθεσε όλα αναλυτικά: «πήγε στην Ασφάλεια και τα 'πε χαρτί και καλαμάρι, ποιοι και πώς έκαναν τη ληστεία στην τράπεζα». Αναφορά στα κάλαντα: το καλαμάρι έγγραφε και το χαρτί μιλούσε· βλ. και φρ. του τα 'πε χαρτί και καλαμάρι·
- τα 'φαγε στα χαρτιά, έχασε την περιουσία του, τα λεφτά του στο χαρτοπαίγνιο: «ό,τι είχε και δεν είχε τα 'φαγε στα χαρτιά»·
- το είδα στα χαρτιά, βλ. συνηθέστ. το είδα στον καφέ, λ. καφές·
- το είδε στα χαρτιά, μπόρεσε με τη χαρτομαντεία να δει ή να μαντέψει κάτι καλό ή κακό που συνέβη ή που θα συμβεί σε κάποιον: «το είδε στα χαρτιά πως θα έπαιρνα αυτή τη δουλειά»·
- το 'ριξε στα χαρτιά ή το 'ριξε στο χαρτί, άρχισε να παίζει συστηματικά χαρτιά: «έμπλεξε με κάτι χαρτόμουτρα και σιγά σιγά το 'ριξε κι αυτός στα χαρτιά»·
- το ρίζιμο των χαρτιών, βλ. λ. [ρίζιμο](#).
- το χαρτί και το μελάνι, τον καλό γαμπρό τον κάνει, βλ. λ. [γαμπρός](#).
- τον θέλει το χαρτί ή τον θέλει και το χαρτί, τον ευνοεί: «τον τελευταίο καιρό μας μάζεψε όλα τα λεφτά, γιατί τον θέλει το χαρτί || δεν είναι μόνο ότι ξέρει να παίζει χαρτιά, αλλά τον θέλει και το χαρτί»·
- τον τύλιξαν σε μια κόλλα χαρτί, βλ. λ. [κόλλα](#).
- τον τύλιξε σε μια κόλλα χαρτί, βλ. λ. [κόλλα](#).
- του τα 'πα χαρτί και καλαμάρι, του μετέφερα λεπτομερώς όλα όσα ειπώθηκαν από κάποιους γι' αυτόν: «αυτοί τον κουτσομπόλευαν ασύστολα κι εγώ, επειδή είναι φίλος μου, πήγα και του τα 'πα χαρτί και καλαμάρι». Αναφορά στα κάλαντα: το καλαμάρι έγγραφε και το χαρτί μιλούσε· βλ. και φρ. τα 'πε χαρτί και καλαμάρι·
- τραβώ χαρτί, (στη γλώσσα του χαρτοπαίγνιου) συνεχίζω να παίζω ζητώντας και άλλο φύλλο από αυτόν που διευθύνει το παιχνίδι: «τράβηξα χαρτί και κήκα»·
- φανερώνω τα χαρτιά μου, βλ. φρ. ανοίγω τα χαρτιά μου.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας